

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 11.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367088144/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Nu mærkede han først at hans Halvskilling var borte, og da han saae den i Spillerens Haand, blev han vred og sagde: »hid med min Halvskilling! I vandt kun to Aar af mit Liv og Kone og Børn; men Halvskillingen hører jer ikke til; med den er jo Lykken gaaet fra mig.«

»Jeg har ikke isindt at beholde den – svarede Spilleren og rakte ham den tilbage – men er det en Lykkeskilling, som det lader til, saa skal Fanden spille længer med Jer.« Derpaa tog den lange Mand hurtig Hat og Stok, og gik saa hastigt, at Ingen saae hvor han blev af.

»Det var en pudsig Karl – sagde Ynglingen – jeg veed nu næsten ikke, om det var Spøg eller Alvor med det Spil; men da jeg har beholdt hans Guldbørs, lader det næsten til at være Alvor, og han giver vel heller ikke Slip paa sin Gevinst, hvor naragtig den end er. Kun undrer det mig i saa Fald, at han ikke engang spurgte om mit Navn og hvor jeg var at finde naar Terminen engang var forhaanden. Dog den Tad, den Sorg; skulde han imidlertid komme her en andengang, saa siig ham, Herr Vert! at hans Skyldner hedder Holger Frank, og er at finde i den vide Verden. – Men nu er jeg jo en rig Mand; nu vil jeg ikke gaae et Skridt længer. Skaf mig Hest og Rideknegt, Vert! jeg vil leve standsmæssigt saalænge der er en Skilling i Pungen.«

Han levede nu lystigt saalænge han var i Vertshuset og forlod det i en halv Ruus paa en rask og prægtig opsadlet Ganger og med en galloneret Rideknegt bag efter sig. Ved disse Omkostninger var imidlertid næsten hele Guldbørsen tømt; men derpaa tænkte ikke den lystige Lykkeridder. Hvergang han paa Veien traf et muntert Reiseselskab, gjorde han strax Bekjendskab og bad de nye Venner at følge med sig til næste Vertshuus, og hvergang en Staadder gik ham forbi, kastede han et Guldstykke i hans Hat.

Om Aftenen kom han til en stor Stad med en heel Hob andre Rejsende, baade Herrer og Damer, som han Alle havde indbudet til at tilbringe Aftenen hos sig. De toge ind paa det prægtigste Gæstgiversted i Byen, og den unge Ødeland lod anrette et Gæstebud for dem, saa prægtigt og overdaadigt som det vel var muligt. Natten gik hen med Dands og fornoielig Turnult. Men da han næste Dag vilde ride videre og Verten kom med sin Regning, havde han kun tre Dukater og sin Halvskilling tilbage, og var omtrent ligesaa rig som da han begyndte sin eventyrlige Reise. »Det seer galt ud – tænkte han – min salig Fader var dog en anderledes Oekonom end jeg, han raadte mig ogsaa altid til at vende en Skilling tre Gange inden jeg gav den ud, saa